

spurgt om Grunden til, at Udvalget har gjort dette, idet man har henvist til, at der formentlig skulde foreligge uidentings Forhandlinger mellem dette Tings Jærnbaneudvalg og Jærnbaneudvalget i det andet Ting, hvorefter der skulde gives Lovforslagene et iist bestemt Indhold. Det har saaledes i det andet Ting under et af Forslagenes Behandling foranlediget en meget lang Debat, fordi det paa en Tid, da man i Folketingets Jærnbaneudvalg ikke vidste nogen Bested derom, ikke havde havt Forhandling om Lovforslaget, havde vist sig, at en Provinsavis havde skrevet, at det allerede var afgjort, hvorledes Lovforslaget skulde affattes. Det var nemlig Forslaget angaaende Viborg Jærnbanestation. Jeg kan sige, at jeg gjorde selv samme Erfaring, da jeg varovre i Sjælland, der læste jeg ogsaa, hvad dette lille Blad havde udtalt; men jeg maa sige, at det ikke afficerede mig, der at blive bekendt med noget, som jeg ikke havde hørt noget om, medens jeg var i Kjøbenhavn, idet man jo ved, hvorledes det gaar med den Slags Ting. Der optaar et eller andet Rygte, og straks meddeles det omkring i Pressen som en afgjort Rendsgerning. Forholdet er altsaa ikke det, at der er truffet nogenformhelt Aftale med Hensyn til disse 5 Lovforslag om, hvorledes man skulde stille sig i dette Ting i Forhold til det andet Ting. Naar dette altsaa ikke forholder sig saa, skal jeg tillade mig nærmere at forklare, hvorfor Udvalgets Flertal har troet at burde anbefale — som sagt, med den enkelte Vædring — samtlige disse Forslag til uforandret Vedtagelse, uagtet nogle af Forandringerne i det andet Ting ere indgribende — endogsaa stærkt indgribende — med Hensyn til det væsentlige i enkelte Lovforslag, i Forhold til hvad dette Ting har vedtaget. Forholdet er jo det, at disse Lovforslag have foreligget for Rigsdagen i en lang Marvælle; nogle af dem i adskillige Aar. Flere af disse Lovforslag have meget stor Interesse; nogle af dem have Interesse for Regeringen, flere af dem have Tilslutning hos Flertallet i de to Ting, hvad det angaar, som egentlig er det væsentlige, og mange af de enkelte Medlemmer interessere sig for disse Forslag, og de imødeses med stor Forventning i det andet Ting. Derfor er der, naar man kan naa

noget, som er godt og heldigt, god Grund til at vise Selvfornægtelse, hvor det lader sig forene med hele Situationen, og særlig god Grund dertil, naar det om disse Lovforslag, og navnlig om et af de vigtigste af dem, endogsaa maa siges, at det har den Betydning, at det er ret præferende, om det snart kunde komme til en endelig Løsning. Det gælder navnlig om Forslaget med Hensyn til Kjøbenhavns Stationsforhold, og ogsaa med Hensyn til et Par andre af disse Forslag er det utvivlsomt, at de i lang Tid have været imødesete med meget stor Vængsel. Det gælder ogsaa med Hensyn til Ryshtaneloven og ligeledes med Hensyn til de private Jærnbaner. Skønt jeg, som sagt, først senere skal komme ind paa Detaillerne af Forandringerne i det andet Ting, tør man dog nu sige, at disse Love foreligge i en Skikkelse, hvori dette Ting kan være tjent med at vedtage dem. Det er altsaa disse 3 Lovforslag: om Kjøbenhavns Stationsforhold, om Ryshtanen og om de private Jærnbaner. Selvfølgelig er jeg som andre ærede Medlemmer ikke blind for de mange Svagheder, der kunne være ved det sidste Lovforslag. Jeg tror saaledes, at der er mange af disse Baneer, som ere af meget tvivlsom Værdi — jeg skal senere komme ind paa at omtale en enkelt af dem — og jeg tror ogsaa, at mange af dem ikke ville blive til noget. Men naar man, som sagt, tager Hensyn til de særlig heldige Betingelser, der ere satte ind i denne Lov, for at der overhovedet kan erhverves Statsstilskud til private Jærnbaner, tror jeg, at man med Tilfredshed kan gaa med dertil, hvordan man saa end synes om den enkelte Bane, i det der derved maa siges at være tilvejebragt en ret betryggende Garanti for, at Baneer, som ikke i Virkeligheden maa antages at være til Gavn for den enkelte Egn og derved ogsaa til Gavn for det hele, ikke ville blive anlagte. Jeg skal senere paavise, at hvad disse tre Jærnbanelove angaar, ere de deri foretagne Vædringer af en saadan Betydning, at jeg tror, at det vilde være aldeles forkert, om man af den Grund vilde undslaa sig ved at vedtage Lovene, som de ere; det er altsaa min almindelige Betragtning med Hensyn til disse tre Jærnbanelove. Saa kunde man jo sige: ja, men nu de to andre Forslag vedrørende Ringe-Viborg Bane og de viborgste Jærnbane